



Overweging 14 januari 2018

God roept ons, het thema van deze viering. En dat is wat dagelijks gebeurt. Dagelijks worden we geroepen door God. Misschien niet rechtstreeks, althans niet dat Hij tot ons roept, maar God roept ons door mensen om ons heen. Elke dag weer wordt er een beroep op ons gedaan. Je vrouw of man die 's morgens wacht op een 'goeden morgen'. Of jouw kinderen die wachten op een vriendelijk woord, een opbeurend woord, een steuntje in de rug.

Maar ook die mens die vraagt naar de weg als je door de stad loopt, of die dak- en thuisloze die een euro vraagt of dat je misschien de dakloze krant wil kopen. Dat je voorzichtig bent in het verkeer, dat je zorgvuldig omgaat met het milieu, dat je eerlijke producten koopt of dat je niet te snel nieuwe meubels of voorwerpen koopt die nog lang niet versleten zijn.

Zo maar wat voorbeelden waarin God een beroep op ons doet. Waarin een beroep op je gedaan wordt want God spreekt tot ons door mensen om ons heen, door de natuur, de wereld. Maar de vraag is: antwoorden wij wel? Antwoorden niet in de zin van 'ja' zeggen en 'nee' doen maar in ons concreet handelen.

Maar wat als je dan niet gelooft in een God die ons uitnodigt, die ons aanspreekt, die ons aanmoedigt, die ons uitnodigt om te leven?

Misschien geeft de gedachte als lezing een handreiking daartoe. Waarin ons wordt aangegeven: 'kom mee en zie'. Het leven is een uitnodiging. Het leven is een uitdaging.



Het leven is een kans.

En ... leven is ingaan op de uitnodiging kom mee en zie

Diezelfde uitnodiging die Jezus in het evangelie uitspreekt tot de twee leerlingen. Kom en zie waar ik woon, waar ik verblijf. En ze zagen waar hij verbleef. En wellicht ging het daarbij niet om het huis, de kamer of het verblijf maar op de omgeving die zijn Boodschap had opgepikt. Dat ze zagen dat als we ons laten roepen dingen in beweging komen, dingen anders worden en de samenleving, de wereld iets afstraalt en uitstraalt van dat Gods Rijk.

En daar waar wij ook durven zeggen: ja, hier ben, dat lied zullen we dadelijk ook zingen, daar zullen ook wij zien, merken en ervaren dat iets van dat Gods Rijk tot leven komt.

Daar worden wij in navolging van Petrus wellicht ook rotsen waarop dat Gods Rijk kan rusten en groeien, elke dag opnieuw, elke dag weer, dag in dag uit tot dat het Rijk eens verspreid is over de hele wereld. Dan is het elke dag kerstmis, elke dag Pasen en elke dag Pinksteren. Dan maken we waar dat er meer in ons zit dan we denken en dat we meer kunnen dan we vermoeden en dat ook anderen meer kunnen dan wij hen vaak toedichten.